

Καὶ πρῶτο πρῶτο σήμερα σὰς βάζω τὸν Νταλέκο,
καὶ ἀρχινῶ ἐγκώμια μεγάλα νὰ τοῦ πλέκω.
Αὐτὸν σὰς εἶπα φανερὰ πῶς θὰ ὑποστηρίξω,
ἄσπρα κουκιὰ 'στὴν κάλπη τοῦ δὲ 'μπορῶ θὰ ῥίξω,
στίχους πολλοὺς ἢ πένα μου γιὰ χάρι τοῦ θὰ γράψω,
κι' ἡ λυσσασμένη γλῶσσά μου θὰ κόψῃ καὶ θὰ ῥάψῃ.

'Εσεῖς ὑποστηρίζετε τοὺς Σούτσους καὶ Μελάδες,
καὶ τρέχετε 'στὰ σπήτια τῶν καὶ τρῶτε καρτσάδες·
ὅμως ἐγὼ δὲν τὸ κουνῶ ἀπ' τὸν Νταλέκο βῆμα,
κι' ἂς μὴν ἀκούεται γι' αὐτὸν 'στοὺς καφενέδες λίμα.
Αὐτὸς ἐργάζεται κρυφὰ μὲ τέχνη καὶ μὲ τρόπο,
γιατὶ ἀπ' ὅλους πῶς καλὰ ἐσπούδασε τὸν τόπο.

Ὁ θόρυβος ἐντύπῳσι καμμιὰ νὰ μὴ σὰς κάμῃ,
καὶ τὸν Νταλέκο τρέμετε, τὸ σιγανὸ ποτάμι.
'Αν κόσμος εἰς τὸ σπῆτι τοῦ δὲν τρέχῃ ἀνω κάτω,
ἂν δὲν ξωδεύῃ μπόλικο καπνὸ καὶ βετσινάτο,
μὰ ἴσα ἴσα Δήμαρχος θὰ νὰ γενῇ γιὰ τοῦτο,
καὶ ἂς μὴν ἔχῃ ὄνομα, καὶ ἂς μὴν ἔχῃ πλοῦτο.

Κι' ὅσο ἡ κρίσιμος στιγμή τῶν ἐκλογῶν μας φθάνει,
θὰ 'δῆτε ὁ Νταλέκος μας τί θαύματα θὰ κάνῃ!
Κι' ἐκεῖ ποῦ 'πρόσμενε καθεὶς τῶν Ἀθηνῶν πολίτης
νὰ ἐδῇ Σούτσος Δήμαρχος, Μελάς ἢ Φρεαρίτης,
θὰ 'δῆτε τὸν Ἀγάθωνα 'στὴ μέση νὰ προβάλλῃ,
κι' ἀπ' τὴν πολλή τους τὴ 'ντροπὴ νὰ σκάσουνε οἱ ἄλλοι.

Καὶ τότε χαίρετε, κλειναὶ καὶ προσφιλεῖς Ἀθηναῖοι...
καὶ ἂν ὁ Σούτσος πρίγκηπας μᾶς ἔγραψε πῶς εἶναι,
μὰ κι' ὁ Νταλέκος κύριοι, ἐπῆγε 'στὸ Παρίσι,
καὶ ξέρει καὶ τὰ Γαλλικὰ φαρσὶ νὰ τὰ 'μιλήσῃ.
Κι' ἂν ἄλλοτε τῶν Ἀθηνῶν ὑπαστυνόμος ἦτο,
μὰ τώρα θάναι Δήμαρχος... λοιπόν, Νταλέκο, ζήτω!

Χαρήτε, συμπολιταὶ μου καὶ ἴσως ἡ χολέρα
καινούργια περιήγησι νὰ κάμῃ κι' ἐδῶ πέρα.